

Mál nr. 297/2016

M og
vátryggingafélagið V v. slysátryggingar sjómanna X.

Ágreiningur um orsakatengsl vegna vinnuslyss þann 6. nóvember 2015.

Gögn.

1. Málskot móttakið þann 12. september 2016 ásamt fylgiskjöllum.
2. Bréf V frá 24. október 2016.
3. Viðbótargögn frá M sem bárust 17. nóvember 2016.
4. Bréf V frá 25. nóvember 2016.
5. Bréf M frá 28. nóvember 2016.

Málsatvik.

Samkvæmt málskoti eru atvik málsins með þeim hætti að þegar M var að vinna í lest togara í eigu X, valt skipið harkalega til hliðar og færirband sem var í notkun 4-5 metrum ofar fellur niður og lendir á M, þ.e. á háls, hægri öxl og bak.

M virðist ekki hafa leitað til læknis fyrr en í byrjun árs 2016. Þó hafa samstarfsmenn M undirritað yfirlýsingu m.a. þess efnis að þeir urðu vitni að slysinu og að M hafi fljótlega eftir slysið kvartað um verk í hægri handlegg. Einnig hafa verið lögð fram tölvupóstsamskipti M til sambýliskonu hans sem eiga að lýsa ástandi M eftir slysið.

Í málskoti gerir M þær kröfur að viðurkenndur verði réttur hans til bóta úr slysátryggingu sjómanna sem X hafði keypt hjá V. Þó kemur fram í málskoti að V hafi samþykkt að mat færi fram á afleiðingum slyssins, þannig að metið yrði af læknum hvort áverkar M væru af slysinu eða ekki.

Í athugasemdir V frá 24. október 2016 kemur fram að V hafi ekki hafnað bótaskyldu í málinu, heldur telur sýnt fram á að M hafi lent í slysi um borð í togara X. Það sem ágreiningurinn snúist um eru afleiðingar slyssins. Bendir V á að M hafi haldið áfram störfum á sjó eftir atvikið, þ.e. kláraði túrinn og fór í tvo aðra túra eftir slysið. Enn fremur að ekki hafi verið minnst á slysið við komu til læknis í ársbyrjun 2016, né við komu til læknis í desember 2015, og að fyrsta skráning læknis á slysatilvikinu hafi verið þann 24. janúar 2016 á Landspítalanum.

Þann 17. nóvember 2016 barst úrskurðarnefndinni matsgerð á afleiðingum slyssins þann 6. nóvember 2015. Samkvæmt matsgerðinni var óskað eftir henni þann 3. ágúst 2016 af hálfu lögmans M.

Í athugasemdum V frá 25. nóvember 2016 kemur fram V hyggst leggja fram beiðni um dómkvaðningu matsmanna og þannig leita endurmats, þar sem sérstaklega verður óskað eftir mati á orsakatengslum.

Álit.

Það er meginregla að tjónþoli sem krefst skaðabóta frá öðrum aðila vegna tjóns sem hann telur sig hafa orðið fyrir verður m.a. að færa sönnur á orsakatengsl milli líkamstjóns hans (einkenna) og tjónsatburðar. Verður nú vikið að því hvort M hafi í þessu máli tekist að sanna orsakatengsl milli slyssins 6. nóvember 2015 og þeirra varanlegu einkenna sem hann kveðst búa við í dag.

Fjöldi læknisfræðilegra gagna liggja fyrir í málinu. Ljóst er þó að engin læknisfræðileg samtímagögn liggja fyrir um einkenni M strax eftir slysið. M hefur aflað matsgerðar um afleiðingar slyssins með einhliða beiðni til matsaðila. Varhugavert er að leggja það mat til grundvallar um sönnun á því hvort orsakatengsl séu á milli slyssins og þeirra einkenna sem M kveðst búa við í dag.

Engin önnur gögn í málinu færa fullnægjandi sönnur á að M hafi hlotið varanleg líkamleg einkenni vegna óhappsins 6. nóvember 2015. Verður því að telja, miðað við fyrirliggjandi gögn, að orsakatengsl milli óhappsins og varanlegra einkenna M séu ósönnuð.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á skaðabótum úr slysátryggingu sjómanna X hjá V.

Reykjavík, 5. desember 2016.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Ólafur L. Einarsson hdl.

Jón Magnússon hrl.